

Kooi
(De laatste polaroid)

Enver Husicic

Stuk voor twee vrouwen.

Ilse: Ik kan het niet

Christel: Verscheur

Ilse: Ik kan het niet

Christel: Verscheur die laatste polaroid

Ilse: Ik kan het niet

Christel: Ik zeg: verscheur die laatste
Verscheur die laatste polaroid

Ilse: Verlamd
Verlamd van woede
Verlamd van ongelof
Verlamd van liefde
Verlamd van waanzin
Draait de wereld verder

En door
Zonder jou

Ik draai cirkels in het gras
Denkend aan jou
Ik draai cirkels in de stront
Denkend aan jou

Ik had iets moeten doen

Ik had iets moeten doen

Ik had moeten schreeuwen

Moeten gillen

Moeten slaan

Zoals zij

Ik bleef daar staan

Ik bleef daar staan

Als een lantarenpaal

Angst

Ik denk dat het angst was

Of verbijstering

Ik weet niet wat het was
Maar ik stond aan de grond genageld
Zoals die flatgebouwen in de verte
Die zwegen
Zoals alles zweeg

Ik dool rond in een gitzwarte wolk

Van schaamte

Van schuld

Dat beeld van jou, daar liggend

Het blijft zich herhalen

Ik laat het los

Het schiet weer terug

Die verlammeende verkramping

Die verlammeende verkramping

Van dat schuldgevoel van mij

Ik vreet het op

Slik het in

En spuug het uit

Zo ja

Vreet het op

Slik het in

Spuug het uit

En laat het los

Jaag mijn dromen na

Jaag mijn dromen na

Steeds net buiten mijn bereik

Jaag onze dromen na

We kenden de buurt

We wisten hoe het daar was

In die buurt

We wisten hoe ze daar waren

We wisten hoe het er daar aan toe ging

We wisten hoe ze over dingen dachten

Daar in die buurt

Ze waren verlamd kortzichtig

In die buurt

Die buurt bestond uit flatscreens

Die ze moesten beschermen

Tegen invasies van vreemde volkeren

Die buurt bestond uit anonieme

Grofgebekte achter gordijnen
En op straat rochelende burgerwachten
Ze hadden scanners
Op hun neuzen
Waarmee ze je scanden
Op normaliteit
Of hoe je het wil noemen
Afwijkende waarden
Op hun scanners
Betekende je dood
Dat wisten we
Wij waren eigenwijs
De liefde maakt eigenwijs
We hadden een omweg kunnen nemen
Maar we wilden zo snel mogelijk thuis zijn
Om elkaar in de armen te nemen
En elkaar met onze tanden de kleren van het lijf te rukken
Zo verliefd waren wij
We droomden zelfs van kinderen
Een unicum voor mij
Een unicum voor jou

Christel: De mensen daar werd een beestachtigheid toegedicht
De mensen daar werd een gruwelijke beestachtigheid toegedicht
Ze liepen achter
Kwa denken
Je hoorde ze s nachts fluisteren in hun slaap

Je hoorde ze s nachts vloeken en tieren

Op ons, andersdenkende

Je voelde hun blikken

Langs je lijf glijden

Hun woede hun haat

Geef haar een kans

Ilse: Ze is mijn type niet

Christel: Je zei dat ze best leuk was

Ilse: Ze is mijn type niet

Christel: Doe niet zo lullig

Ilse: Ik ga niet naar de film met haar

Christel: Als het niet leuk is, ga je toch lekker weg?

Ilse: Dat is bot

Christel: Weet je wat bot is?

Iemand continu blijven afwijzen

Ilse: Dat is mijn goed recht toch?

Christel: Niet als je iemand eigenlijk leuk vindt

Niet als het uit angst is

Je kunt het op zijn minst proberen

Ilse: Maar wat?

Wat als ik bevries?

Christel: Waarom zou je?

Ilse: Omdat ik haar niet ken

Omdat ik haar niet ken

Zoals ik jou ken

Christel: Dan bevries je

Ilse: Wat als ik verlam

Christel: Dan verlam je

Je kunt niet alles controle

Wees niet krampachtig

Laat shit los

Leef

Ilse: Zonder jou?

Christel: Zonder mij

Ilse: Zonder jou

Christel: Ik heb je gezegd dat het goed is

Ik heb het je gezegd

Het is alweer veels te lang geleden

Jij bent veels te lang alleen

Jij bent alweer veels te lang alleen

Geen schuldgevoel, oké?

Ik zeg geen schuldgevoel, oké?

Ilse: Vergeet het

Over mijn lijk

Niet over jou heen

Ik ben niet over jou heen

En ik zal nooit over jou heen komen

Zo is het

En zo zal het altijd zijn

Christel: Oké

Als jij wilt eindigen

Zoals dat oude, verpieterde

Meer dood dan levende

Lijk van een oude vrouwtje op dat bankje tegenover ons

Dan moet jij gewoon zo doorgaan

Ilse: Ze is verdrietig

Christel: Ze is alleen

Ilse: Zoals ik

Christel: Zo hoeft het niet te zijn

Zo hoeft het niet te zijn

Zo hoeft het echt niet te zijn

Ilse: Liever dat

Dan samen met een slap aftreksel

Van degene die voor jou de ware was

Christel: Was, ja ik ben er niet meer

Vergeet dat niet

Ilse: Vergeet dat niet?

Als er iets is wat ik wil vergeten

Is dat jij er niet meer bent

Christel: Succes

Ilse: Cynische sarcastische kut

Cynische sarcastische kut die je er bent

Had je bek gehouden

Had je grote bek gehouden

Had gewoon je grote asociale bek dicht gehouden

Dan was het nooit geëscaleerd

*

Christel: Ze stonden op de hoek van de straat

Ilse: Hey lesbo's, where you going

Negeren zei ik

Christel: Fok that, zei ik

Ilse: Fok that zei je

Christel: Ik had mijn mond moeten houden

Ik had ze niet aan moeten spreken op hun gedrag

Ilse: Nee, dat was beter geweest

Christel: Je had me toch kunnen stoppen?

Ilse: Je weet toch hoe je was?

Een eigenwijze grofgebekte bitch

Christel: Sorry?

Ilse: Jezus, je kende jezelf toch wel?

Christel: Ik schoot tenminste niet

Bij het minste of het geringste in de kramp

Ilse: Wat een kutopmerking

Wat een gore vuile kutopmerking

Christel: Vind je?

*

Ilse: Hey kutteliksters, where you going

With that bitch of yours, riep hij

Negeren, zei ik

Christel: Fok that zei ik

Ilse: Als zij ons lesbo willen noemen
Dan doen ze dat toch lekker?

Christel: Fok that

Ik laat me door niemand beledigen

En zeker niet door zo'n neanderthaler

Ilse: De grote ging voor ons staan

Christel: Of was het de middelgrote

Ilse: Zou je denken?

Relax , zei ik, chill

Christel: Hij lachte

Ilse: Ik lachte mee

Christel: Niet meelachen sukkel

Hij is ons aan het dissen

Ilse: Luister, ik heb geen zin in ruzie oké?
Zonde van mijn tijd
Zonde van onze tijd
Weet je wat?
Anders lopen we even om

Hij reageert niet op mijn woorden

Jij wel

Christel: Jij noemt ons geen lesbo's, modderfokker

Jij noemt mij geen lesbo's

Ik weet niet wat me bezielt

Maar voor ik het weet

Spuug ik hem in zijn gezicht

Het glijdt van zijn voorhoofd tussen zijn ogen

En zijn ogen in

Zijn vrienden lachen hem uit

Ilse: Wegwezen

Christel: Te laat

Voor ik het weet

Zit zijn vuist in zijn gezicht

Bloed sproeit uit mijn neus

De rest snelt toe

Ze pakken me beet

Ik probeer me los te rukken

Ze gooien me op de grond

Ik wil opstaan

Ze schoppen tegen mijn ribben

Ze schoppen op mij in

Ze schoppen op mij in

Mijn lijf

Mijn nek

Mijn hals

Mijn ribben

Mijn hoofd

Er komt geen einde aan

Een regen van trappen

Ilse: Ik schreeuw

Maar mijn stem is weg

Mensen lopen door

Of kijken weg

Christel: Ruk je los

Ilse: Ik heb de kracht niet

Christel: Ruk je los
En sla ze tegen de grond

Ilse: Ik heb de kracht niet

Christel: Ruk je los en redt me
Redt ons

Ilse: Het gaat niet

Christel: Oké, ren naar de politie

Ilse: Mijn benen zitten dicht

Christel: Gil

Ilse: Mijn keel zit dicht

Christel: Pluk een wolk uit de lucht
Maak er een mes van
En steek ze in hun kuit

Ilse: Het gaat niet
Sta aan de grond genageld
Ik kan me niet bewegen
Ik ben verlamd
Zoals je verlamd
Naar een film kan kijken
Of gruwelijke beelden op nieuws
Je zit voor de televisie
Je wilt opstaan
Of wegzappen
Maar je kunt het niet

Het is als liefde op het eerste gezicht

Maar dan in het negatieve

Je staat vast

Je kunt geen kant op

Alleen maar opgaan in dat gevoel

En sterven

En sterven

Ze moedigen elkaar aan

Harder, schop haar harder

Een enkeling walgt

Christel: Jij, je sluit je ogen

Ilse: Ik, ik sluit mijn ogen

Ik sluit mijn ogen

Ik wil dit niet zien

Ik wil dit niet weten

In mijn hoofd regent

Het polaroids van ons

Ik sluit mijn ogen

In mijn hoofd

Regent het polaroids

Van ons

Jij en ik op het strand van Scheveningen

Polaroids

Jij en ik in de dierentuin

Jij en ik in het park

Jij en ik op een terras

Jij en ik
Jouw haren in de zon
Jouw haren fikkend in de zon
Pure poëzie
Harde polaroids
In een kille harde wereld
Zachte polaroids
In een kille harde
Steeds liefdelozer wordende wereld
Polaroids
Van jou en mij
Oplichtend in het toenemende duister
Polaroids van jou en mij
Van jou en mij in betere tijden
Veranderend van polaroids
Alleen van mij
Hier op dit bankje
Wachtend op jou
Jij en ik op strand in Thailand
Jij en ik in Sevilla
Jij en ik in Barcelona
Jij en ik in Duinrell
Apestoned
Jij en ik in 3 vwo
In de rookruimte
Jij en ik op pinkpop
Jij en ik in de kroeg

Jij en ik met Lennie en Christa
In de bioscoop
Jij en ik
Ik met mijn armen om jou heen
Ik en jij
Met je armen om mij heen
Fade out
Weg
Verdwenen
Auss
Wij omhelzen elkaar
En lopen alsnog naar huis
Daar aangekomen
Sleur ik je naar bed toe
En bemin je zo hard
Zo compromisloos
Dat er een barst in het plafond ontstaat
Je schreeuwt
Komt klaar
Je benen om mijn nek
Je wurgt me met je benen
Het geluid van een ambulance
Komt dichterbij
Ik open mijn ogen
Ze tillen je weg
Op een brancard

Ze tillen je een ambulance in
Ik ben gekleed in het zwart
Je moeder troost me
Haar woorden komen niet binnen
Ik zou haar moeten troosten
Op de begrafenis van haar dochter
Maar
Ik ben nog steeds verlamd
Nog steeds net zo verlamd
Zo verbijsterd
Zo bevroren en sprakeloos
Als de eerste keer dat ik je zag
Toen je langs het water stond
En euro's over het water kaatste
Omdat euro's ook maar euro's zijn
En er belangrijkere dingen in het leven zijn
Zoals de liefde
Patat met mayonaise
Jezelf verkleden als gorilla
En
Ik verscheur de laatste polaroid
Ik verscheur de laatste polaroid
Sta op
En loop naar de friettent
Mijn pauze is voorbij
Ik los Miriam af

En voordat zij naar het bankje loopt
Waar ik net op zat
Zeg ik tegen haar
Dat het wat mij betreft oké is
Dat ik vanavond met haar naar de film
Ze is blij, en ze lacht, en straalt
Zoals jij straalde
Zoals wij straalden
Zoals de zon straalt
Ineens
Zomaar
Vanuit het niets